

**Skarga wniesiona w dniu 19 kwietnia 2017 r. – Adapta Color/EUIPO – Coatings Foreign IP
(Rustproof System ADAPTA)**

(Sprawa T-226/17)

(2017/C 202/39)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Adapta Color, SL (Peñíscola, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokaci G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal i E. Armero Lavie)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Coatings Foreign IP Co. LLC (Wilmington, Delaware, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „Rustproof System ADAPTA” – unijny znak towarowy nr 4 368 239

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 lutego 2017 r. w sprawie R 2408/2015-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie niniejszej skargi w całości;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie strony pozwanej i, ewentualnie, interwenienta kosztami niniejszego postępowania, a także kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem w sprawie unieważnienia prawa do znaku i postępowaniem odwoławczym przed EUIPO.

Podniesione zarzuty

Zarzuty i główne argumenty identyczne z tymi podnoszonymi w sprawie T-223/17.

Skarga wniesiona w dniu 24 kwietnia 2017 r. – Hiszpania/Komisja

(Sprawa T-237/17)

(2017/C 202/40)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Gavela Llopis, Abogado del Estado)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2017) 766 final z dnia 14 lutego 2017 r. w zakresie, w jakim wyłącza ona z finansowania Unii Europejskiej określone wydatki dokonane przez państwa członkowskie w ramach EFRG i EFRROW, w odniesieniu do Królestwa Hiszpanii, sektor owoców i warzyw, w związku z dochodzeniem (FV 2011/003/ES);

— obciążenie pozwanej instytucji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 11 ust. 1 lit. a) i d) ppkt 3) rozporządzenia Rady (WE) z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw (Dz.U. 1996, L 297, s. 1) oraz art. 14 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1432/2003 z dnia 11 sierpnia 2003 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w odniesieniu do warunków uznawania organizacji producentów i wstępnego uznawania grup producentów (Dz.U. 2003, L 203, s. 18), w związku z art. 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1182/2007 ustanawiającego przepisy szczegółowe dotyczące sektora owoców i warzyw, zmieniającego dyrektywę 2001/112/WE, 2001/113/WE i rozporządzenia (EWG) nr 827/68, (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96, (WE) nr 2826/2000, (WE) nr 1782/2003, (WE) nr 318/2006 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 2202/96 (Dz.U. 2007, L 273, s. 1) i art. 2 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 listopada 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. 2003, L 270, s. 1).

— Królestwo Hiszpanii twierdzi, że Komisja naruszyła art. 11 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady nr 2200/96 w odniesieniu do organizacji producentów Tilla Huelva, uznając, że trzech członków tej organizacji nie odpowiada definicji „producenta”, i że wobec tego nie są spełnione przewidziane w art. 11 wymogi dotyczące demokratycznej kontroli, podczas gdy organizacja ta nieprzerwanie zrzeszała producentów, wobec czego zasady demokratycznej kontroli przewidziane w art. 11 ust. 1 lit. d) ppkt 3) rozporządzenia nr 2200/96 i w art. 14 rozporządzenia Komisji nr 1443/2003 w związku z art. 2 lit. a) rozporządzenia nr 1782/2003 były spełnione.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 52 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. 2013, L 347, s. 549).

— W ocenie strony skarżącej metoda oceny na zasadzie ryczałtu, którą posłużono się w celu zastosowania korekty finansowej w odniesieniu do Andaluzji, jest niezgodna z obecnym art. 52 ust. 2 rozporządzenia nr 1306/2013 (który zastąpił art. 31 ust. 2 rozporządzenia nr 1290/2005) oraz z zawartymi w dokumencie nr VI/5330/97 wytycznymi w sprawie obliczania skutków finansowych. Zastosowana korekta ryczałtowa jest niesłuszna, a w każdym razie nieproporcjonalna. Należało zastosować korektę punktową w wypadkach, w których rzeczywiście wystąpiły uchybienia. Jeżeli jednak należało zastosować korektę ryczałtową, to powinna ona wynieść 5 %.

Skarga wniesiona w dniu 20 kwietnia 2017 r. – Campine i Campine Recycling/Komisja

(Sprawa T-240/17)

(2017/C 202/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Campine NV (Beerse, Belgia) i Campine Recycling NV (Beerse) (przedstawiciele: adwokaci C. Verdonck, S. De Cock i Q. Silvestre)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie dopuszczalności skargi;